

(א) כמובן יב: ז"מ טו:
קמ: ע"ש ז"ב קלה,
ט ונקודות מ: וס"ג,
ט וצ"ד א"ת ז"ב,
ז) כן העמק הנ"ל בגמרא
וצ"ע ור"י הע"ד בשם
רש"ל

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה רב נחמן
וכי דלא ר"י את ר"מ
שחיב:

מוסף רש"י

ור"ג ור' יוחנן אמרי
פטור. משלם, ומכל
מקום משציען ליה שבעת
היפת שכן הוא דבריו
שאינו יודע שהוא חייב לו
(כתובות יב).

רבינו הגנאל

מתני'. הגנול את חברי,
או שלוח הימנו, או
שהפקיד לו בישוב, לא
יחזיר לו במדבר וכול'.
ורמינהו מלוה משתלמת
בכל מקום, אבדה ופקדון
אין משתלמין אלא
במקום. תירצה אבי
מלוה ניתנה ליתבע בכל
מקום, אבדה ופקדון לא
ניתנו ליתבע אלא...
מתני'. הגנול את חברי או
שלוח הימנו או שהפקיד
לו בישוב לא יחזיר לו
במדבר, ורמינהו, מלוה
משתלמת בכל מקום
אבדה ופקדון אין
משתלמין אלא במקום.
ותרצה אבי תני מלוה
ניתנה ליתבע בכל מקום,
אבדה ופקדון לא ניתנו
ליתבע אלא במקום. על
מנת לצאת במדבר יחזיר
לו במדבר, אוקימנה בגון
דאמי ליה נהוי האי פקדון
בגן ואמי ליה האיך אנא
למדברא בעינא למיזל,
אמי ליה אנא נמי החם קא
ליה אי מהדרת לי במדבר
מקיבלנא מינך. מתני'.
האומר לחבירו גולתין,
הלויתני הפקדת אצלי
וכול'. אוקימנה בגון דלא
תבע ליה אידך. והאי
דקתאני חייב, פבא
לצאת ידי שמים. איתמר
מנה לי בידך והלה אומ'
איני יודע רב נחמן ור'
יוחנן אמרי פטור ובבא
לצאת ידי שמים חייב.
איתמר נמי אמר ר' חייב
בר אבה אמר ר' יוחנן מנה
לי בידך והלה אומ' איני
יודע חייב בבא לצאת ידי
שמים.

הגוזל ומאכיל

פרה רבואה כו' וגזלן לא משכה והוי כקרקעות ולר"א דאמר
שדה גזולת קונה פרה עמה וחייב לשלם דמטלטלין נקנין אגב
קרקע ולרבנן לא קנה שדה ולא פרה שבה: **מתני'** לא יחזיר
לו במדבר. אם אין זה תוצעו אין זה יכול לכופו לקבל חוזו
או פקדונו במדבר דלאו מקום
שימור הוא: **על מנה ללא למדבר.**
קס"ד שאמר לו לזה זה על מנת
שנאל למדבר ושם אפרע לך להכי
פריך פשיטא והא ממנה צהדיא
לקבלו במדבר: **גמ'** ניסנה ליטצע.
אם ירצה מלוה לידו על העליונה:
ו' אי צעיס לשהדויה ויהלך הפס
מהדרנא לך. ואשמועינן תנא דאע"ג
דלא תנאי גמור הוא דהא אי צעית
קאמר אפי"ה כיון דידע דליהו נמי
למדבר נפיק על כרחו יקבלם: **רב**
הונא ורב יהודה אמרי חייב לשלם:
פטור. ומיהו ישבע כדאמר שאין
יודע שחייב לו כלום ללא עדיף
שמה מצרי דהא א"ר הוה טעין ליה
אין לך צדי כלום הוי משציעין ליה
שבעת היסת: **דקא טצע ליה.** וא"ל
גולתני דהוי טענת צרי: **ללא ידי**
שמים. וכיון דקא מודי דולאי גזליה
לא נפיק ידי שמים עד דעביד
השבה אצל סיפא הואיל ולא גזלן
ידע ולא גזול ידע ליכא שום טענת
צרי לא צריך למיפק ידי שמים:
אסמרי נמי. דהיכא דבא ללאת ידי
שמים אפילו מאלן דפטרי ליה מדיני
אדם מודה דחייב היכא דליכא קלת
טענת צרי הלכך רב הונא דאוקמה
רישא דבלא טצע הואיל וליכא
קלת צרי דהא גזלן ידע דגזליה
מעיקרא חייב צבא ללאת ידי שמים:
מתני' חייב צאתיוסו. דמכי
גנבה קס ליה צרסותיה והשבה דעביד
לאו השבה היא עד שמודע להו
לצעלים: **ומנו אם האלן.** אחר שהחזירו
והיא שלימה הרי יש כאן דעת
צעלים: **גמ'** **לדעם צריך דעת.**
אם הכירו הצעלים שנגנז מהן טלה
צריך שידעם כשיחזירנה ואי לא
הודע להו אע"ג דמנו את האלן
והיא שלימה עדיין חייב צאתיוסיה
דכיון דידע היא ליה גזילה גמורה
וצעין השבה מעליותא: **שלא לדעם.**
לא הכירו צעלים קודם חזרה מנו
אלאם חסירה כלום ולאחר חזרה מנו
את האלן והיא שלימה פטור מנין:
אסיפא. לא ידעו הצעלים בגניבתו
ובחזרתו ומנו את האלן והיא שלימה
פטור אצל ידעו לא מהני מנין:
ושמואל אמר בין לדעם בין שלא
לדעם מנין פטור וכי קסני מנו אם
האלן אכונה. בין ידעו בין שלא

פרק עשירי בבא קמא

והלה אומר איני יודע. פי' אם הפקיד אלני אצל איני יודע
אם החזרתי לך חייב לכ"ע כמו רישא דמתני' ולסיפא
דמתני' הוא למדמה לה בסמוך:
רב נחמן ורבי יוחנן אמרי
צקונטרס דמשציעין אותו שבעת
היסת שאין יודע ללא עדיף מאילו היה
כופר לגמרי ונראה דסובר צקונטרס
כלישנא קמא דרב נחמן דפרק
שבעת הדיינין (שבעות מ: ושם מה).
ד"ה מאן דארישא דקתני התם מנה
לי צידך אין לך צדי כלום פטור
קאמר רב נחמן ומשציעין אותו
שבעת היסת אכל איכא דמתני לה
אסיפא אמנה לי צידך וא"ל הן למחר
א"ל תנהו לי נתמיו לך פטור דדוקא
בסיפא דליכא דכרא דממונא קאמר
ר"ג דמשציעין אותו שבעת היסת
אצל ארישא לא וכן נראה הלכה כלשון
הראשון דלישנא קמא סתמא דגמרא
קאמר אצל לישנא בתרא רב צביצא
הוא דמתני לה ובפ"ק דצ"מ (דף ה.
ושם ד"ה אין) גבי ההוא רעיא מיימי
נמי לישנא קמא דר"ג אצל ר"ת
אומר דמספק אין לחייבו שבעת
היכא דליכא דכרא דממונא כיון שיש
צ' לשונות ובפ"ק דצ"מ (שם) לאו
דוקא נקט לישנא קמא דהא התם
איכא דכרא דממונא דלתו סהדי
דאכיל מרי מינייהו ושמע ר"י שר"ת
היה מניח דליינין לחייב היכא דליכא
דכרא דממונא רק שהוא לא היה
רוצה לדון כן היכא דמודה שחיב
לו אלא שטוען לו פרעמי ראה ר"י
(ב) ר"ת לחייב שבעת אע"ג דליכא
עדים צהדיא הודאה והיה יכול
לכפור בשעה שטוען שפרעמי ואמר
דחשיב שפיר דכרא דממונא כמו
ההיא דנתמיו לך אע"ג דצדך הודאה
יש עדים ולפי פשט הלכה משמע
דלמלא דמתני אסיפא חשיב לה דכרא
דממונא משום דליכא עדים צהדיא
שא"ל אמתול הן ואין יכול עתה
לכפור ורב האי גאון פי' כמו כן
דלא משציעין ליה היכא דליכא
דכרא דממונא ומיהו משמתינן ליה
על תנאי שיהא צשמא אס הוא
חייב ואינו מודה לו:
שרא לדעת מגין נמי לא צריך.
והא דאמר ר' אלעזר לעיל
צהכונס (ד' טו.) הכל צריכין דעת צעלים
חוץ מהשבת אצידה אין צ"ל דפליג
אהא אלל יש לפרש הכל צריכין
דעת צעלים היכא דהוי לדעת חוץ
מהשבת אצידה שאין צריך אפי' הוי
לדעת שידוע שצבדה לו אותה אצידה:
מנאי

עין משפט
נר מצוה

קבו א מיי פ"א מהל'
גזילה ואצידה הל' ז
סג עשין עב טו"ע ח"מ
סי' שסו סע"ד ורב אלפס
כאן וצ"מ ח"ג דף פו.
ושם כל הסוגיאן:
קבו ב מיי פ"ג מהל'
מלוה וזה הל' ט
סג עשין ד טו"ע ח"מ
סי' רג סע"ב:
קבו ג מיי פ"ו מהל'
שאלה ופקדון הל' יא
סג עשין כ טו"ע ח"מ
סי' רג סע"ב:
קבו ד מיי פ"ג מהל'
מלוה וזה הל' ט
סג עשין ד טו"ע ח"מ
סי' רג סע"ב:
קבו ה מיי פ"ו מהל'
שאלה ופקדון הל'
יא סג עשין פ טו"ע ח"מ
סי' רג סע"ב:
קבו ו מיי פ"א מה'
טוען ומטען הל' ט
סג עשין ד טו"ע ח"מ
סי' עה סע"י ו ס' עשה
סע"ב צהג"ה:
קבו ז מיי פ"ד מהל'
סג עש טו"ע ח"מ
סי' רג סע"ב:
קבו ח מיי פ"ד מהל'
גניבה הל' יב סג
עשין ע טו"ע ח"מ סי'
עשה סע"ב: